

TOMAŽ ŠALAMUN VERSEI

YUCATAN

maruška, ana, francie bob meg én
71 karácsonyán mexikóba megyünk, emberekre
gondolok majd, akiket szeretek, a szélvédő
üvegén át a sivatagot nézem, anának pisilnie kell

a bűnre gondolok, amelyet szétvet a fehér izzás
szeretem bobot, a hold testét is szeretem, ha
érett, mint maruškáé, pihentek leszünk s fáradtak
döngetvén a falat a lélek és hús között

puhán, akár egy teljesen érett gyümölcs
a föld s az ég új mérlegén, jótévőn megáldva
borral, elrejtve a benzin ellenséges
pincérei elől, a testi szabadság

ragyogásától kisebesedve, kitartóan
a rosszindulatú gyanakvás közepette, ringunk,
nevetünk, a tigrisek folyójával együtt
kanyargunk, törünk délre újjászületve

A DE EZEK KIVÉTELEK C. CIKLUSBÓL

három főúri arcképe a festői
vadász fivérével és az ifjú arcképe
fekete disznókarajokkal és a várbeli műterem
bejáratánál lógó merészen dévaj
hanmadik felfedték benne előttünk

az életerős férfit aki utat tört magának
 kora előkelő társadalmába de aki
 mindenekelőtt képzett és tehetséges festő volt
 kivált hihetetlen energiával felette rövid
 idő állítólag egyetlen nap alatt
 festett polgár-arcoképeivel bizonyul
 a realista emberábrázolás nagy mesterének
 nevezetesen a lélektani jellemzéssel és
 a részletek finom kidolgozásával az arc ráncaitól és
 szemölcsseitől kezdve egészen a ruha- és ékkő-
 redőkig ha feketébe is öltöztette a
 megfestett asszonyt csak azért tette hogy
 a szemek élénksége annál sugárzóbb legyen

A DE EZEK KIVÉTELEK C. CIKLUSBÓL

mit szeret legjobban az életben
 az életben legjobban szeretem a nyugalmat
 elmenne misszionáriusnak
 azt hiszem elmennék misszionáriusnak
 de ezen még gondolkoznom kell
 mi nyugtalanította leginkább az utóbbi időben
 nem tudnám megmondani mi nyugtalanított leginkább
 [az utóbbi időben
 érzi a második világháború következményeit
 nem érzem
 arra emlékszem hogy egy katona átugrott egy sorompót
 arra emlékszem hogy láttam egy kék pillangót
 kérem mondjon valamit kedves hallgatóinknak
 szeretettel üdvözlöm Jenő bácsikámat Kanadában

A DE EZEK KIVÉTELEK C. CIKLUSBÓL

egy szép napon megmértem az ebédlőben
 mennyire van a bal képráma a padlótól
 és mennyire van a jobb képráma a padlótól
 mert örökké az volt az érzésem hogy a kép
 egy szép napon megállapítottam hogy a delfin ikrázik

egy szép napon kivettem a nadrágtartómat a szekrényből
egy szép napon az állt az újságban
hogy a kambodzsai király viszonzza a látogatásunkat
egy szép napon arra gondoltam vajon ki számol először egymillióig
egy szép napon lementem az utcára és megrándítottam a bokám
a járda jobb szélén mentem
egy szép napon arra gondoltam mindenki meghal egyszer
egy szép napon france úr
egy ifjú művésztől megvett egy nyírfaerdőt mert úgy vélte
aki sosem kockáztat az koldus marad
egy szép napon peracet vettem bár nem szokásom
mert az utcán por van
egy szép napon szent arnofília állt a naptárban
egy szép napon azt kérdeztem magamtól miért nem elég nagy az
[én apám
ha ő elég nagy lenne akkor én is elég nagy lennék

(ORAVECZ Imre fordításai)